

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рукописъ свѣтъ) о 4-ой годъ попод. Литер. додатокъ „Бюлетеня нѣвнамъ повѣстей“ выходитъ по 2 печат. арку 3 кожного 16-го и послѣднего дня кожного мѣсяца. Р. ація, администрація и екопедіція подъ Ч. 44 улича Галицка.

Всѣ аюты, посылки и рекламация належить пересылати подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

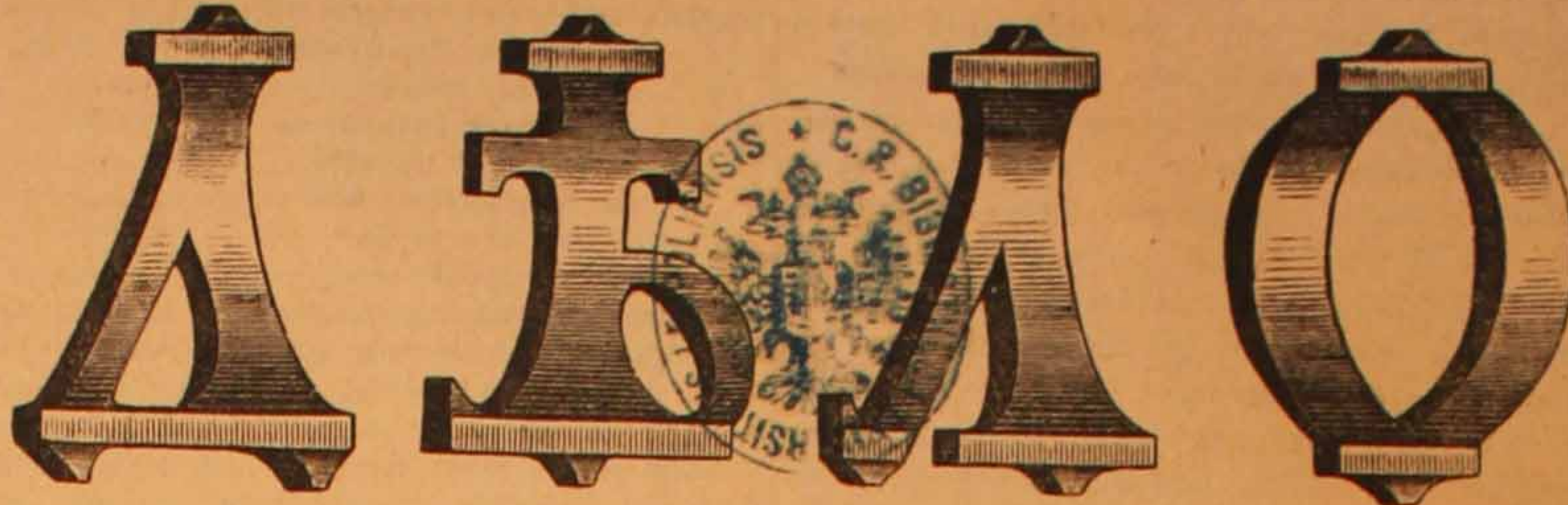
Рукописи не зворотяють толькы на попередке застерѣженъ.

Послѣднее число стоить 12 кр. а. в.

Огласѣня принимають по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одного строчка печатной.

Рекламация неопечатанъ вѣдѣтъ порга.

Предплату належить пересылати франко (налучше почтовымъ пореказомъ) до: Администрація часописъ „Дѣло“ ул. Галицка Ч. 44.



Предплатя на „Дѣло“ для Россіи:

на цѣлѣй рѣкъ . . . 12 рр.	на цѣлѣй рѣкъ . . . 12 рр.
на пѣтъ року . . . 6 рр.	на пѣтъ року . . . 6 рр.
на чвертъ року . . . 3 рр.	на чвертъ року . . . 3 рр.

съ дол. „Библіотеки“: съ дол. „Библіотеки“:

на цѣлѣй рѣкъ . . . 16 рр.	на цѣлѣй рѣкъ . . . 16 рр.
на пѣтъ року . . . 8 рр.	на пѣтъ року . . . 8 рр.
на чвертъ року . . . 4 рр.	на чвертъ року . . . 4 рр.

на самы додатокъ: на самы додатокъ:

на цѣлѣй рѣкъ . . . 5 рр.	на цѣлѣй рѣкъ . . . 5 рр.
на пѣтъ року . . . 2-50 рр.	на пѣтъ року . . . 2-50 рр.
на чвертъ року . . . 1-25 рр.	на чвертъ року . . . 1-25 рр.

Для Варшавы, стрѣбо Россіи:

на цѣлѣй рѣкъ . . . 18 рр.	
на пѣтъ року . . . 7-50 рр.	
на чвертъ року . . . 3-75 рр.	

съ дол. „Библіотеки“: на самы додатокъ:

на цѣлѣй рѣкъ . . . 19 рр.	на цѣлѣй рѣкъ . . . 6 рр.
----------------------------	---------------------------

Запросины до предплаты на рѣкъ 1885.

Съ днемъ 1 (13) Сѣчня 1885 розпочинаемо шестый рѣкъ издавництва „Дѣла“. Условія предплаты подали повысите.

Предплату просимо отновити якъ найскорше, понеже якъ „Дѣло“ такъ и „Библіотеку найзнам. повѣстей“ печатаемо лише въ обмеженѣмъ числѣ, такъ що позѣйше згодосившиися моглибы початковыхъ чиселъ не дѣстати.

Новы предплатники „Библіотеки найзнам. повѣстей“ дѣстануть початокъ повѣсти: „Батько Горіо“ (8 аркушѣвъ) даромъ.

Для овозможности П. Т. Предплатниковъ „Библіотеки найзнам. повѣстей“ постаралася Администрація „Дѣла“ о готовѣй окладки (цѣлѣй въ полотно съ вытисками и съ выволоченымъ ваголовкомъ на хрѣтѣ) для поодинокихъ повѣстей, котрѣ П. Т. Предплатники, почавши отъ повѣсти „Батько Горіо“, за малою доплатою (25 кр. отъ одной повѣсти) будутъ могли дѣставати, але подъ условіемъ, що найменше 100 предплатниковъ зголосится съ такимъ жаданьемъ. За вправлене книжки жадае тутешный переплетчикъ 15 кр. Если-бы минимальне число 100 не зголосило, въ такомъ случаю присланъ 25 кр. дочисляется до дальшой предплаты. Доплату на окладки до повѣсти „Батько Горіо“ належить прислати найдалше до кѣнца с. р. с. в. до 1 (13) сѣчня 1885, а до дальшихъ повѣстей все съ присылкою першой части предплаты.

Предплату слѣдуе пересылати (найгодѣйше переказомъ почтовымъ) до „Администраціи Дѣла во Львовѣ“.

При письменномъ замовленю „Дѣла“ або „Библіотеки“ просимо все точно подати адресу замовляющего, часть, до якого мае часопись носылатися и часть сплаты належной предплаты.

Рѣвножь просимо всѣхъ Вп. нашихъ Предплатниковъ, у котрыхъ маемо ще залежности, чтобы чимъ скорше ихъ надѣслали, бо съ кѣнцемъ року редакція мусить вырѣвнати всѣ свои рахунки.

Редакция и Администрация „Дѣла“ ул. Галицка ч. 44.

Криза рѣльництва.

У всѣхъ державахъ Европы, въ котрыхъ хлѣборобство становить головну галузь продукціи, чути нынѣ одинъ голосъ тревоги — криза рѣльництва! Въ краяхъ, де цвите промыслъ и домашна торговля, криза тая не даеся ще такъ болючо отчути, якъ въ краяхъ, де промыслъ и торговля стоять на низкомъ степені розвою, якъ н. пр. и у насъ.

Въ 1883 роцѣ почали цѣны пшеницѣ по 15-лѣтній рѣвновазѣ въ Европѣ упадати, а въ 1884 роцѣ упали въ деякихъ сторонахъ, якъ н. пр. въ Австріи, о 1/3 часть, а въ деякихъ, н. пр. въ Россіи, майже о половину. На торгахъ запанувала стагнація. Загрожений хлѣборобы европейскій звѣздается на зборы, радать, роздумуютъ надъ причинами кризы и вынаходять средства зарады лиху. Такі зборы хлѣборобѣвъ отбываются въ Нѣмеччинѣ, въ Италиі, въ Россіи, въ Угорщинѣ, въ Чехахъ, Моравіи и т. д., — анкета панѣвъ радила недавно и у Львовѣ надъ тымъ дѣломъ. Здавсь-бы у насъ звѣздъ хлѣборобѣвъ на велику скалю, не толькы великихъ, але и дрѣбныхъ властителейъ землѣ, — такъ що-жь, галицке товариство господарске, котре бере иниціятиву въ такихъ дѣлахъ, держитя мабути погляду выголошеного недавно краковскимъ „Czas-омъ“, що, мовлявъ, криза рѣльница дѣткие у насъ толькы властителейъ великихъ посѣлостей, а не властителейъ посѣлостей дрѣбныхъ.

Причины пыпѣшной кризы рѣльництва суть рѣзнопородий. На звѣздахъ рѣльничихъ подносять съ натискомъ: обтяжене землѣ податками, дорогій кредитъ, небалабѣсть правительствъ о помѣчь для продукціи рѣльничой

черезъ меліорацию грунтовъ, регуляцію рѣкъ, отвѣтній школы рѣльничій и т. п., дорогій тарифы перевозу збѣжа на желѣзницяхъ и низке цдо на заморске збѣже и легка конкуренція збѣжева Америки та Выхднихъ Индій. Конкуренція заморского збѣжа съ европейскимъ есть наибѣльшимъ нынѣ виновникомъ кризы рѣльництва.

Въ 1873 р. выбухъ въ Сполученыхъ Державахъ такой крахъ, якъ у Вѣднн. Кредитъ упавъ, фабрики позакрывало, народъ оставъ безъ гроша и работы, запанувавъ голодъ. Правительство въ той критичной хвилн звернуло увагу на незмѣримй стѣны на заходѣ, поздѣсталъ по вымерлыхъ та вывандрувавшихъ Индіанахъ, почало его заселювати, продаючи австрійскій моргъ по 5 зр. на раты, и будуючи туды желѣзницѣ, котрѣ майже за дармо перевозили охочихъ колонистѣвъ. И почалась громадна эмиграція на американскій степы. Въ короткомъ часѣ показалося, що продукція збѣжа зросла тамъ въ нечуваный способъ и що треба було знайти для него бѣльшій отбытъ до Европы. Зъ початку американске збѣже появилось на берегахъ Англии и, дякуючи дешевости перевозу — отъ разу зробило конкуренцію збѣжу европейскому. Трохи позѣйше явилося оно въ Антверпнн и вздовжь Рѣну, а нынѣ залило всѣ рынки европейскій и дѣйшло до того, що цѣна пшеницѣ въ Европѣ нотуеся послѣ цѣны въ Новѣмъ-Йорку. Якъ быстро зросла продукція пшеницѣ въ Америцѣ и еи вывѣзъ до Европы, посвѣдчать о томъ слѣдуючій цифры: Черезъ Атлантикѣ и Тихій Океанъ вывезено американской пшеницѣ въ 1868 роцѣ 6 2/3 миліонѣвъ квартерѣвъ, въ 1875 роцѣ 26 1/3 миліонѣвъ, а въ 1879 роцѣ вже 42 миліоны квартерѣвъ. Кромѣ пшеницѣ зросла въ Америцѣ за 30 лѣтъ продукція кукурудзы о 196% а ячменю о 765%. Одного лишь жита зросла продукція въ Америцѣ лишь о 40% и дятого жита европейске держитя въ цѣнѣ.

Але не досытъ Европѣ конкуренція Америки. Послѣдними часами прибувае ще одинъ конкурентъ — Выхдній Индіи. Черезъ выкопанье Суецкого канала Европа зблизилася до Индій бѣльше якъ о половину — открылася дешевая дорога для вывозу збѣжа. И Индіи Выхдній занимають нынѣ на торгахъ европейскихъ таке становище, якъ до недавна европейска Россія. Въ 1873 роцѣ Индіи першій разъ прислали на рынки Европы 400.000 англійскихъ сотнарѣвъ а въ 1882 роцѣ вывели вже близькы 20 миліонѣвъ сотнарѣвъ! И треба надѣятися, що вывѣзъ буде ще збѣльшатися въ мѣру того, якъ по Индіяхъ будутъ проводиться желѣзничъ дороги, котрыхъ теперь тамъ дуже мало. Такъ само не можна Европѣцямъ покладати на тое, що вывѣзъ зъ Америки швидко зменшится, бо жители тамъ збѣльшатся. Колись оно буде, — але не швидко: нѣмъ солнце зойде, роса може очн зовсѣмъ выѣсти...

Такъ отже не диво, що хлѣборобы всѣхъ сторѣвъ Европы въ виду нынѣшной кризы зворотяются до правительствъ, чтобы чимъ скорше предпринимали мѣры для охороны рѣльничой продукціи передъ конкуренціею заморскою. Хлѣборобы, — народъ смиренный, привыкшій до тяжкой своей долѣ за довгий часъ панованя капиталу, котрый далеко бѣльшу знаходитъ опѣку у правительствѣ, якъ рѣльництво, — не выступаютъ ще супротивъ правительствъ такъ твердо и рѣшучо, якъ того wymagaе критична хвиля въ ихъ существованю — але недалекій вже часъ, коли масы хлѣборобскій будутъ мусили выступити енергично. До того змагають организаціи хлѣборобскихъ звязкѣвъ, звѣзды и вѣча хлѣборобѣвъ. И въ Австріи такой организаціи, зборы и вѣча — не повина; Галичина наша однакже и подъ тымъ взглядомъ доси, на жаль, остае позаду другихъ краевъ австрійскихъ!

Въ справѣ асекураціи Церквей

и будынкѣвъ парохіальныхъ, развиваеся що равъ бѣльша ривализація мѣжь поодинокими товариствами асекураційнными. До передпѣдного числа „Дѣла“ валучили мы въ додатку брошуру „Славія“, въ котрой се чешке товариство обговорюе и выясняе кирови свою оферту. Недавно появилася такожъ зъ стороны Краковскаго товариства убѣзпечень брошура подѣ титуломъ „W sprawie asekuracji cerkwi i budynków parochialnych“, и мала бути сямъ товариствомъ для розсмотрѣня справы ровѣслана въ каждый деканатъ. Теперь дождуемяся, що новѣйшими часами предѣжило ще одно, у насъ менше знане товариство, свою оферту, а именно „Riunione Adriatica di Sicurtà“ въ Триесту. Якъ люде обнакомлені въ свѣтѣ финансовѣмъ увѣряють, мае се бути товариство солидне, даюче сторонамъ повну убѣзпеченость; за сямъ промовляе и фактъ, що многі дѣцезіи нѣмецкій и чешскій отъ многихъ лѣтъ въ нѣмъ забѣзпечені.

Региструючи тѣ змаганя товариствъ асекураційнныхъ, уважаемо евентуально сю ривализацію для справы користною, бо если-бы уже прійшло конечно лучатися съ якимъ чужимъ товариствомъ, тогда зможе нашъ клиръ выбрать таке товариство, котре дасть ему наибѣльше користей и буде представляти наибѣльшу певнѣсть.

Що до насъ, мы стоимо завсѣгды при той засѣдѣ, чтобы сполучити всѣ нашѣ церкви до взаимной власной асекураціи. Тая асекурація ограничалась-бы зъ разу лишь на церкви, але съ часомъ, коли-бы дѣла добре ишли, могла-бы розтягнути поволн свою дѣяльнѣсть и на убѣзпеченье людей. Такимъ способомъ оставались-бы тѣ користи, котрѣ тягнутъ въ насъ чужі люди и чужі товариства, у насъ и прихотили-бы намъ на пожитокъ. Съ гадкою, що власну асекурацію церквей можна-бы отворити и по 10 рокахъ спѣлки съ чужимъ товариствомъ, коли финансовый станъ буде у насъ може лѣпшій, — мы згодитися не можемо. Напередъ взаимна асекурація церквей не мае нѣважно собльного анѣ съ паденьемъ такого рустикального банку, анѣ съ недавнымъ захитаньемъ „Общого рѣльничо-кредитоваго Завѣдѣнѣя“; дальше гадаемо, що вели-бы нашѣ громады съ своими церквями удѣйшли разъ въ зношена съ чужими товариствами, то и не такъ легко далось-бы товѣже по 10 рокахъ перевести, чтобы они тѣ товариства покинули, а приступили до отвореня своего власного. По нашѣй гадцѣ, такой матеріалъ до основаня власного товариства, якій теперь лучаеся, не лучатся такъ скоро; если его не выкористаемо, то вже Богъ знае, коли дочекаемяся власной асекураціи.

Въ кѣнци додамо, що власна асекурація не есть нынѣ нѣчимъ невычайнымъ. Якъ дождуемяся, въ рускихъ дѣцезіяхъ на Угорщинѣ мають церкви вже отъ довшихъ лѣтъ мѣжь собою спѣлку асекураційнну. Если-жь тѣ невеликѣй дѣцезіи выхотять на томъ добре и користнѣйше, якъ при забѣзпеченю въ чужихъ товариствахъ, — то тымъ бѣльше можемо мы добраго результату надѣятися въ нашихъ нерѣвно бѣльшихъ дѣцезіяхъ, въ львовскѣй и станицлавѣвскѣй, — хотя-бы навѣтъ о перемыскѣй дѣцезіи на теперь вже и не говорити.

„Руска Бесѣда“ въ Тернополи.

(Справозданье Выдѣлу за рѣкъ 1884.)

Принявши веденье дѣлъ „Р. Бесѣды“ уступачюій Выдѣлъ вѣрно придержуваея постановѣ отатутѣвъ и отремѣвъ по возможности до ослгненя цѣли, яку собѣ „Бесѣда“ назначила, именно до сполученя якъ мѣсцевой такъ замѣсцевой рукоп ятелигенціи и до розбудженя мѣжь нею товариского и духового жита. Каждый початокъ трудный, тожь и сей першій Выдѣлъ отрѣчавъ при своей работѣ многі перешкоды, однакъ удалою

ему мимо того поклясти въ декотрыхъ взглядахъ подѣвалны до дальшого тревалого розвою „Бесѣды“.

И такъ примѣстивъ отъ локаль товариства на три лѣта въ мѣсци выгѣдѣомъ, урядивъ въ нѣмъ обширну салю для забавъ и нишихъ зборѣвъ товарискихъ, украсивъ комнаты, придѣлавъ товариству инвентаръ вартости 768 зр. 72 кр. и постарався о олузачого, котрый не толькы ладъ въ комнатахъ удержку, але и для выгоды членѣвъ кухню и вышникѣ напоѣвъ провадитъ. Выдатки на тое покрываеъ Выдѣлъ переважно зъ вкладокъ членѣвъ, котрыхъ есть 100 а то 52 мѣсцевыхъ а 48 зъ окрестности; кромѣ того влиывали и добровѣльнѣй датки, такъ що загальнаго приходу було 1959 зр. 22 кр., а розходу 1913 зр. 96 кр.; въ активахъ есть 963 зр. 98 кр., а въ пассивахъ 575 зр.

До розбудженя жита мѣжь членами постарався Выдѣлъ передовѣомъ о значный добръ часописей краевыхъ и заграничныхъ, такъ що „Бесѣда“, хотяи початкуеце товариство, пообѣдала въ своей читальни 27 часописей. Въ той самой цѣли устроивъ Выдѣлъ на дняхъ 16, 23, 30 марта и 6 цѣйтня 1884 р. вечерницѣ, т. е. товаришкѣ зборы, полученѣ отъ отчитами и продукціями вокально-музыкальными членѣвъ товариства. На першихъ вечерницяхъ читавъ Вп. Ол. Барвѣньскій: „О становоку нашихъ женщнцъ въ суопѣльнѣмъ и народнѣмъ житю“; на другихъ Вп. Петро Левицкій: „Критичный розбѣръ Шевченковой поэмы Неофиты“; на третыхъ Вп. Левъ Рудинцкій: „Историчну отудію: „Домна Розанда“, а на четвертыхъ Вп. Иванъ Лошицѣвъ: „О житю галицкихъ Русинѣвъ въ XIX столѣтн“. Музыкально-вокальный вечеръ на шарпій розмѣръ устроивъ Выдѣлъ дня 9 (21) грудня 1884. Забавъ отъ танцами було чотыри, а то дня 24 лютого, 27 цѣйтня и 9 та 23 падолиста 1884. На виѣ не занѣдбавъ Выдѣлъ нѣколи взяти участи въ воѣхъ важнѣйшихъ обявахъ народнаго жита. И такъ выслано привѣтній телеграмы: на вечеръ Шевченка и на зборѣ Товариства Педагогичнаго у Львовѣ и при случаю откритя читальнѣй рукоя въ Станицлавѣвѣ. Кромѣ того стоявъ Выдѣлъ въ тѣмъныхъ зноснахъ отъ воѣми рукоими товариствами або ихъ филіями въ Тернополи, будьто ототупаючи свои комнаты на наряды Выдѣлу тыхъ товариствъ, будьто беручи въ ихъ торжествахъ чинный удѣлъ. При кѣнци сего короткаго справозданя уважае выдѣлъ своимъ обовязкомъ зложити прилюдно шару подаку тымъ часописемъ нашимъ, котрѣ воѣ оповѣщеня „Бесѣды“ все безплатно умѣщали, и тымъ воѣмъ членамъ и членѣнамъ, котрѣ будьто словомъ будьто дѣломъ уступачюій выдѣлъ опомогали и до утверждѣня „Бесѣды“ причинилися.

На загальныхъ зборахъ дня 9 (21 л.) грудня 1884 выбранный збѣставъ слѣдуючій Выдѣлъ „Бесѣды“: Вп. Олександръ Барвѣньскій головою, Дрѣ Емиліанъ Гладышовскій его заступникомъ, Николай Плешкевичъ касіеромъ, Іосифъ Мышкевичъ господаремъ, Левъ Шеховичъ контролоромъ, Иванъ Лошицѣвъ секретаремъ и Дрѣ Володимиръ Лучаковскій. — Такожъ замѣнуваеъ загальнѣй зборѣ Воч. о. Витошиньского, пароха зъ Денисова, котрый колька разѣвъ причинився своимъ хоромъ до двигненя „Бесѣды“ морально и материально, почетнымъ членомъ „Бесѣды“.

Отъ Выдѣлу „Руской Бесѣды“ въ Тернополи.

Переглядъ часописей.

(Цѣква дискусіи мѣжь „Словомъ“ и „Новымъ Проломомъ“. *Diobus litigantibus tertius — castigatur.*)

Сего тыждня вывазалася мѣжь двома нашими газетами, „Словомъ“ и „Нов. Проломомъ“ цѣква дискусіи, въ котру, розумѣея, вмѣшано и насъ, але не яко мирового судію, а толькы яко „tertium patiens“ або, кажучи по нѣмецки, „als einen Prügeljungen“, на котрого плечехъ одна и друга сторона демонструе ону своихъ аргументѣвъ. Выходячи зъ той засады, що „нехай мене бють и за плѣтъ кидаютъ, щобъ толькы мене при томъ не було“, мы уважаемо надѣотповѣднѣйшимъ,

особного відділу намісництва для Нашою Сті- рія оз мѣсцеву пробуваня в Цялѣ або Мар- бургу в особнон палаты торговельнон, — якъ такожъ признана вѣснъ мѣсточкамъ Низшою Сті- рія права выборчого в групѣ мѣстѣ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Пѣсоя петербуржскихъ вѣдомостей выбухла в околицѣ Кулдыжа на ханьско-россий- ской границѣ ворохобня. Пѣдѣлился Джунгары и хотять высвободитися оз пѣдъ вѣа ханьского. Вѣ наслѣдокъ сего выслало российске правитель- ство значій войсковій силы на ханьскоу границу, щобы бути такъ приготованымъ на всякій олу- чай. — Вѣ виду ворохобнѣ в Корей почали дея- кій российскій журналы накликувати правитель- ство до чинного вытупленя Россії на корей- скомъ побережю доказуючи, що теперь якъ разъ найбѣгнѣвѣйша хвиля до того, щобы Россія отанула певною ногою на всхѣдомъ побережю Азіи и взяла в посѣданье хочъ одинъ портъ догодный для еи акціи, на опокѣвнѣмъ океанѣ. Российске правительство постановило однакжъ, якъ доноситъ „Pol. Corr.“, не мѣшатиоз зовѣмъ в корейску справу, позаякъ таке виѣшаньео выкликано-бы лишъ конфликтъ оз Хинами, Япо- нією и другими тамъ интересованымн державамн в збѣльшенѣмъ посѣлостей в Азіи в теперьшну пору оталоо-бы лишъ великимъ тѣгаромъ для Россії, котрый отавоа бы вѣ виду ворохобнѣ в Джунгаріи, ще тымъ бѣльшимъ и зѣаборбуванъ- бы войсковій силы потрѣбнѣ на границѣ Хинѣ. — Российске правительство вытупило знову трохи острѣйше противъ жидѣвъ, особливо про- тивъ тыхъ, котрѣ мимо того, що ихъ гонять зъ Россії все така туды пхаютъ. Губернаторы вольноскои и подѣльскои губерній прѣдержуютъ теперь строго указу выданого ще царемъ Никола- емъ I., котрый недозваляе жидамъ проживати бляше надъ границею якъ на 50 верстовъ и змушуютъ жидѣвъ, котрѣ противъ сего указу провинились выноситися зъ дотеперѣшного ового мѣста проживаня. Вѣ Рязаньскѣмъ потягнуто на оѣй подѣставѣ много жидѣвъ авотрийскихъ до отвѣчалности, мимо того, що ихъ паспорты були зовѣмъ в порядку.

Нѣмеччина. Розъярене в певныхъ кру- гахъ по поводу отмовленя кн. Бисмаркова пар- ламентомъ 20.000 марокъ для другого директора уряду заграничного все ще не устаетъ. Зъ мно- гихъ сторѣнъ Нѣмеччинѣ понеслиоз отозвы, щобы оуму ту зобрати за помочою оладокъ и вру- чити еи нѣмецкому канцлерови. Позаякъ таке поступованье не було-бы згѣдне оз ухвалою пар- ламенту, то кн. Бисмаркъ видѣвоа спонуканымъ заявити, що жадныхъ грошей присланныхъ ему в оѣй цѣли не прийме. — О подорожн кн. Бис- марка не знаютъ дотеперь в Берлинѣ нѣчого. Говорено вправдѣ, що онъ має выхати для по- ратованя здоровья десь на полудне, але чи до по- лудневои Франціи, чи до Италіи, або Испаніи чи Греціи доси не знаютъ; в загалѣ справа ои те- перъ зовѣмъ притихла. — Нѣмецке правитель- ство носитъ оз гадкою заложити в Триестѣ го- ловну стачію для своихъ парохѣдѣвъ. Вѣ той цѣли завѣзавъ бувъ кн. Бисмаркъ вже давнѣй- ше генерального консула нѣмецкого в Триестѣ бар. Лютеррота, щобы предложивъ ему в оѣй справѣ свои погляды. Бар. Лютерротъ, незвѣстно зъ якихъ причинъ высказавъ противъ заложена такой стачіи в Триестѣ. Тогды выславъ кн. Бисмаркъ особного делегата, котрый мавъ на мѣсто студіювати отношеня морскѣ в Триестѣ и здати о сѣмъ справу. Для чого сей агентъ прѣ- ѣхавъ тайкомъ до Триесту доси ще не незвѣстно. Певною лишъ есть рѣчь, що присутность „агента“ кн. Бисмарка в Триестѣ выкликала межн Ита- лійцямн великій переполохъ, очевидно, ще тымъ бѣльшимъ коли рознеслась вѣсть, що агентъ сей має студіювати такожъ и другій приморскій мѣста вѣ самой Италіи. — Соимъ прусскій має бути скликаний на 15 оѣчня 1885 р. Якъ доносить „Reichsbote“, омовни будутъ предложены заразъ вѣ самѣмъ початку сесіи, церковно-политичній за- кону. — Зъ Берлина доносятъ, що самостѣйна держава надъ Конгомъ має получить монархичну управу и що на найвышого достойнака в оѣй державѣ признаный по воли бельгійского короля графъ Флядріи. Найвыша управа сего краю буде перебувати в Брюсселіи а дѣловодствомъ буде займатися рада зложена зъ людей принадле- жащихъ до рѣжныхъ народностей.

Франція. Мимо недавнихъ вѣстей о по- бѣдѣ Французѣвъ на островѣ Формоза, здеасъ, що амъ тамъ не конче добре ведеос. Англійскій жур- налы доносятъ, що адмиралъ Курбе потребуе що найменше 5000 войска, щобы очистити дорогу до Келювѣ отъ Ханѣвъ и обсадити мѣсто Тамсуи. Бляскада приморскихъ мѣстѣ ханьскихъ не має майже жадного значеня, бо Французы не мають достаточно силы, щобы все допильнувати. Мимо блокады Ханѣвъ высаджуютъ свои войска на Фор- мозу а ханьскій джунки піддержуютъ теперь всяку торговлю оз Формозою оз очевидною шко- дою англійскимъ кораблѣвъ, котрѣ мали передъ- бляскадою выключный монополъ до сего. Здеасъ, що Французы видять самъ овою недостатчу и отараютъ тому зарадити. Войска признаный на помѣч до Тонкину и Формозы, почаста вже вѣ дорожѣ, що части готовѣ до отъѣзду. Сѣ концемъ сѣчня або сѣ початкомъ лютого 1885 р. розпѣ- ченя дѣнезавя. Ханѣвъ хотять ще користати оз теперьшною безсилностью арміи еконедичнои рѣки. — Вѣ виду надходячихъ вѣ 1885 р. выбо- ровъ до сенату и парламенту розпочало Орле- аньскія Орлеанѣвъ и ихъ агенты роздають по цѣломъ краю портреты гр. Парижа пѣдъ котрыми

нѣдписано: „Наслѣдникъ Генрика IV. а внукъ Людвика Филипа, сполучае Филиппъ гр. Парижа вѣ овой особѣ традицію дѣохъ правительствъ, котрѣ привели Франціи миръ спокой и доброту“.

Англія. Подана нами вѣ послѣднѣмъ числѣ статія о патрїзѣ кн. Бисмарка, наробила теперь знову тѣлько шуму, якъ ового часу статія пѣд- писана буквою G. вѣ „Fortnightly Review.“ Ав- торомъ сен новои статіи не есть знову нѣхто ин- шій якъ лишъ самъ Гладстонъ; такъ по крайній мѣрѣ в лондонскихъ кругахъ политичныхъ. — Суданскій походъ, якъ пишуть зъ Каиру до Лондону якосъ не ведеос. Ген. Вольселей заду- мавъ бувъ зъ разу выбратиоз Нилемъ а теперь оѣвъ коло Корти и не може дальше рушитися, позаякъ вода в Нилю ошла и дальша шавба отаеосъ неможлива. Здеасъ, що дальшій походъ отбудеоса оухимъ путемъ.

НОВИНКИ.

— Зъ причины свята Рождества Христоваго слѣдующе число „Дѣла“ выйде в субботу в збѣльшенѣмъ обѣемѣ.

— При надходячѣмъ святѣ свѣтлого праздника Рож- дества Христоваго, звертаемоо до всѣхъ нашихъ дорогахъ Землякѣвъ, до всѣхъ нашихъ Читате- лѣвъ — такъ зъ далекихъ сторѣнъ закарпатскои и закарпатскои Руси-Украины, якъ и зъ рѣднѣи Галичинѣ и зъ зеленои Буковинѣ — оз шаро- сердечнымн и горячимъ бажанымъ лѣпшою долѣ для нашего бѣдного народа та концѣ або хотъ от- мѣны на лѣпше тяжкихъ невзгоднѣ, середъ я- кихъ намъ жити судилося. Воимъ нашимъ ВП. Родимцамъ, котрѣ з оліи не позабути на насъ при надходячихъ святахъ, складаемо сердечне ошан-Богъ, и взаимно имъ желяемо щастя, здо- ровя и воего добра. Дай Боже, щобы свѣтлый празникъ Рѣздва Христоваго бувъ для всѣхъ насъ початкомъ новои, лѣпшои ери; передоимъ же, щобы не далекій вже выборы до рады державнои припорили намъ численыхъ, патрїотич- ныхъ, разумныхъ и смѣлыхъ борцѣвъ за долю и права нашего народа. Дотеперѣшнѣмъ розвѣй нашего народа оправдѣ позволеа намъ уповати, що вѣ олдѣвочѣмъ роцѣ поступимо зновъ одинъ значній крокъ напередъ, — лишъ не забуваймо, що вѣ не в оспнѣмъ трудѣ побѣда, що лишъ — in hoc signo vinemus!

— Комісія управляюча дѣлами вдовичо-сирѣтокъ, фонду по овященіяхъ архієпархіи львѣвскои готова выплачувати звычайнѣмъ за р. 1884, если- бы зѣ всѣхъ деканатѣвъ были надѣшли выказы; по 12 деканатѣвъ доси нѣякихъ выказѣвъ не при- слали и длитого вдовы и сирѣты запомогъ поби- рати не можуть.

— О. Наумовичъ, якъ доведемоо зъ вѣро- стойного жерела, бувъ лаше разъ (зъ суботу) у ов. Юра переслуханий в притомности єпископа, дра Пелеша, крыл. Сѣнгалевица и о. Карачевоко- го. На запытань, чи гадае держатъ оуніи, за- явивъ переслуханий: Если вѣс точки, котрѣ онъ вѣ своѣй апеляціи до Риму пѣднѣсъ, а котрѣ онъ тыкають отношеня рускои церкви, будутъ Ри- момъ узвгладненѣ, то остане при уніи; если-жъ не будутъ узвгладненѣ, то перейде на правосла- віе. До Риму поѣде, якъ буде мавъ потрѣбнѣ до того средства.

— Вечерницѣмъ устроюванѣмъ в мѣсяци грудни о. р. Товариствомъ „Рускихъ Дамъ“ приносили чистого доходу 80 зр. — Выдѣлъ Товариства по- чуваеоса до малого обвязку, переслати на сѣмъ до- рожѣ воимъ Впчт. Лицамъ причинившимся овымъ трудомъ до выконаня и збогаченя програмы сѣхъ вечерницъ, а особливо Впр. о. сов. Ильницкому, ип Ильницкимъ, дальше п. Павличковѣй, ип Ша- раневичамъ, п. Бажаньскѣй, п. Кульчицкѣй, и п. Наумовичѣвѣй; дальше ип. инженеру Джу- лийскому, Ильницкому, Чапчару, Мокрицкому, Лабашу, Ясевичкому и „Академическому Круж- кови“, якъ такожъ Впчт. Публицѣ за чюленея посѣщанье овое щире спасибогъ. — Отъ Выдѣлу товариства „Рускихъ Дамъ“. Львѣвъ дня 22 от. о. грудня 1884.

— Руске товариство оѣвоче завязуеоса у Львѣвѣ; статуты сего товариства, якъ зачуваемо, вже го- товленѣ и будутъ скоро поданѣ до намісництва до затверженя. Щастъ Боже новому подвигу!

— О. Иванъ Волянскій, выѣхавъ до Америки приѣхавъ вже щасливо на овое нове мѣсто при- значеня в Шенендогъ (Shenandoah), однакжъ не введевий ще в овою душпаствырку посаду, позаякъ католицкій єпископъ епархіи Мильванки (Milwaukee), до котрой оя парохія принадлежатъ, якъ и архієпископъ вѣ Филадельфіи не мають ще пшомненого повѣдомленя отъ его давнѣйшои вла- сти духовнои. Львѣвскій митрополитій ординарїатъ поробивъ вже отповѣдній кроки.

дѣля. Помежи присутнымн (а було звышъ 60 о- обѣвъ) бувъ мѣсцевый парохъ и учитель, а навѣтъ гоотѣ-селане зъ селѣ оусѣднѣхъ. Гоотѣ, одуше- веннѣй отчитомъ, вернули домѣвъ оз влачностю для прѣдсента, за инициативою котрого постано- вивъ выдѣль уотротн по святахъ вокальоо де- кламаторскій вечеръ, о котрѣмъ вѣ своѣмъ часѣ доносемо.

— Вѣ Порепливнѣ, староста бережаньского, за- основанъ читальня. Статуты затверженѣ ц. к. на мѣстницѣмъ дня 20 серпня 1884. Якъ членѣ- основателѣ пѣдписали статуты: о. Юліанъ Ве- личковскій, мѣсцевый приходникъ; Иванъ Пого- розникъ, начальникъ громады; Петро Гураль, Ни- кола Ленъ, Ілля Врѣлиньскій, господарѣ, и Пе- тро Вачинскій, пѣвецъ церковный. Першій зборнѣ и откриты читальнѣ отбудутъ вѣ середу вѣ день Собора Пр. Богородицѣ, на котрѣ членѣ-основа- телѣ Вп. Родимцѣвъ запрошуютъ.

— Руско-украинской Библиотекѣ (выданой п. Ев. Олесницкимъ) появилося вже 2-гій томикъ: „Сон- ній мары молодого питомця“, оповѣданье В. Бар- вѣньского (коштуе 10 кр.). Вѣ 3-мъ томикѣ мѣ- ститиосъ буде выдѣль оз оповѣданъ Олекоы Сто- роженка. — Выдавництво дали бы мы раду, щобы по при кожѣмъ вѣ „Руско-укр. Библиотекѣ“ помѣщенѣмъ творѣ подано було: зъ отки перепе- чатаннѣ и коли написаннѣ авторомъ, а се вже для того, щобы змѣстъ пшомненнѣмъ творѣвъ часто лише тогды отае зовѣмъ зрозумѣлымъ, если зна- емо часть его написаня, а впрочѣмъ заслужитъ оѣвъ выдавництво поданьемъ тыхъ дать подяку кожого, хто займаеос студіюваньемъ рѣднѣи ли- тературы. Додаемо ще, що друкъ доволѣ гарный, добръ творѣвъ — якъ доси — дуже отараний, — тожъ вадѣмося, що швидко загоотить „Руско- украиньско Библиотекѣ“ вѣ кожѣй рускѣй хатѣ. К.

— Дрѣ Ю. Пелешъ и дрѣ К. Сарницкій берутъ у- частъ вѣ выходячѣмъ власне нѣмецкомъ „Kirchen- lexicon-ъ“. Дрѣ Сарницкій подавъ працю: „Ueber die slavischen Bibelübersetzungen“. Краковскій „Przewod. bibl.“ жалуетъ, що Поляки не мають доси при тѣмъ выдавництвѣ нѣякого сотрудника.

— Школы ревалнѣ в Стрыи и Ярославѣ будутъ пѣсоя ухвалою министерства проовѣты переимѣненѣ в слѣдующѣмъ роцѣ на гимназіи.

— Чомен чи омен? Якъ звать, такъ звать, кобы що давъ, — кажуть дуже часто нашѣ люде; и- внакше однакжъ думала одна жидѣвка зъ пѣдъ Львова, о котрѣй хочемо якъ разъ розказати. Звѣстно, що жиды мають найдивогляднѣйшій на- звиска, якій лишъ де у якихъ народѣвъ стѣрѣ- чаютъ. Кажуть, що се походить зъ тыхъ часѣвъ, коли такъ вѣ цѣлой Европѣ, якъ особливо такожъ и вѣ Авотріи за цѣсаря Іосифа II, надавано жидамъ примусово назвиска. До того часу жиды называли себе звычайно лишъ по батькови — звы- чайнѣ ориентальскій, якій находимо ще и вынѣ навѣтъ у деякихъ племенъ славянскихъ, такъ и. пр. у Великоросѣвъ т. зв. „отечество“. Черезъ се не можна було у жидѣвъ найти жадного ладу. И сей и той назывався Мойше Ицки, а теперь доходи-жъ котрый то онъ! Правительства почали отже змушувати жидѣвъ принимати имена родовѣ а урядники сповняючи ою задачу выдумували и- имена, якій лишъ хотѣли: Файгельштотъ, Тайтель- бавъ, Розенбавъ, або знову: Талавъ, Яйтелесъ и т. д., се мають бути найкраснѣ вынаходы дав- ныхъ урядникѣвъ нѣмецкихъ. Имъ, здеасъ, повни- на приписати вину такожъ згадана жидѣвка зъ пѣдъ Львова, котрой назвиско отановило певно самъ цвѣтъ выгадокъ давныхъ Нѣмцѣвъ и зму- сило ея подати прошене до властей о его вѣн- нуѣ. Прекрасне се имя звучитъ: „Unterleibsges- chwür“. Красу его спѣзнали здеасъ такожъ и вла- сти, бо хочъ и якъ дуже не скорѣй вѣ дозво- леною змѣны родовыхъ именъ, оимъ разомъ не робили жадной трудности.

— Именованя П. намісникъ именовавъ прови- зоричныхъ концептовѣвъ намісництва дра Евге- ній Пшеромбъ-Гауеншильда и дра Михайла Мой- су-Росохацкого, провизоричнымн комисарямн по- вѣтовымн, а концептовыхъ практикантѣвъ Нико- лая Чельцелоского и Маріана Вольского провизоричнымн концептистамн намісництва. — Вы- шшій судъ краевый в Краковѣ именовавъ Викто- ра Тустановского концеп. практиканта намісництва; Ив. Лисевича, пров. адьюнкта в Босніи, Бронислава Сандецкого, пров. адьюнкта вѣ Бо- сніи и Франца Вальзара, практиканта судового бесплатнымн аскултантамн для овоихъ округѣвъ. — Рада школьна краева именовала Василя Воло- шука, дѣбитнымъ учителемъ школы етатовѣ в Мокрянахъ великихъ.

— Вѣ Мостискахъ заказало намісництво ярмарки и торги на конѣ по поводу заразы на носотизну, котра проявилася досытъ сильно на коняхъ при- проваджуваныхъ тамъ на ярмарокъ. Коней не вѣлпо вѣ Мостискахъ продавати ажъ до дальшо- го розпорядженя намісництва.

— Земетрясенье в Испаніи. Сумно закончилиос 1884 роцъ для провинцій и мѣстѣ в Испаніи, а на саме Рѣздво, се наймѣльшѣе и найвеселѣйше овято вѣ цѣломъ свѣтѣ христїаньскомъ, наставъ вѣ Испаніи оумъ и страхъ. Скѣнотатовано, що земетрясенье розпочалося дня 24 грудня якъ- разъ передъ 9 годиню и трвало о перерывамн черезъ пять минутъ. Напрямъ земетрясеня бувъ зъ полудня на пѣвнѣчь и шовъ черезъ Гренаду, Малагу и Севилью. Поодинокій ударъ булѣ дуже сильнѣй и повторялся частѣйше, особливо в Гре- надѣ. Вѣ Малазѣ наставъ бувъ страшний пере- подохъ; люде повывѣгали зъ домѣвъ на улицѣ и по за мѣсто; много каменнѣцъ ушкодженнѣхъ и пять людеи погибло, а колькокъ есть тяжко по- калѣченнѣхъ. Вѣ Севильѣ нѣхто не поигѣ, лишъ домы дуже ушкодженѣ а особливо монаотырь Ми- лоердіи. Найстрашнѣйшій вѣсти надходять зъ Гренады. Вѣ Аренасъ дель Рей завалило майже

вѣй дома, а церковь розвалилася зовѣмъ, засы- пуючи своими руинами отки людеи. Вѣ Альбу- керосѣ погибло 200 людеи, вѣ Муртасѣ 12, вѣ Талларю 17, вѣ Ливарѣ 9 и т. д. Доси ве- личкѣсть катастрофы ще не высѣдѣжено. Кажуть, що часло убитыхъ выносить звышъ 2000 людеи. Землетрясенье далоса почутн такожъ вѣ Мадридѣ на самый свѣтлый вечеръ. Люде якъ разъ кончили вже вечерати, коли почули сильное трясенье и вѣ той хвилѣ отанули вѣй годинники. Вѣ партерѣ- выхъ помешканяхъ землетрясенье не далоса такъ дуже почутн, за то сильнѣйше на поверххѣ. Зъ разу не могли люде опамататися и оиди другимъ не вѣрили, бо думали, що то може тымъ лишъ такъ здавалося, що трохи бѣльше вышши якъ звычайно. Коли наразъ знову роздалоса трясенье и вѣй дѣвѣкы, поумѣщуваннѣ вѣ домѣвахъ на стѣ- нахъ, почали дѣвонити, а вѣбрѣта домашній отали дуже неопокѣвнѣи и почали оуды и туды бѣгати. Дома особливо на старѣмъ мѣстѣ затряслися такъ сильно, що люде поперекачаннѣ стали зъ-комѣвъ утѣкати. Дѣвъ старѣ каменнѣцъ розпуклиосъ такъ сильно, що полиціи вѣ сѣмъ часѣ муобла приказати людемъ зъ нихъ вышераднатися. Вѣ театрѣ, де якъ разъ отбувалося прѣдставленье, далоса чути досытъ сильное землетрясенье, а особливо на галерїяхъ такъ сильно, що мало що не прѣй- шло до страшнои катастрофы. Вѣй майже жи- телѣ повывѣгали зъ домѣвъ и до пѣзанои ночи хоць бувъ великій холодъ и вѣтеръ онувалиос по улицяхъ мѣста. Дня 31 грудня землетрясенье повторилося зновъ вѣ Гренадѣ, Валезѣ и Нерха (Nerja); мѣста Торрахаъ и Хаена (Tograx Jaena) зовѣмъ розвалены.

— Памятникъ Виргиліи. Вѣ Пьетолѣ, мѣсточку вѣ Мантуаньскомъ, открито дня 30 л. пѣдполноста 1884 р. торжественно памятникъ Виргиліи. Авторъ „Енеиды“, оимъ зарѣбникъ (mercenarius), мавъ уродитися вѣ Андеос, селѣ на 30.000 кроковѣ отъ Мантуы, вѣ нынѣшнѣй Пьетолѣ. Вѣ торже- ствѣ взяла участь властн и товариства литерат- урнѣи. Бѣсѣду выголоосивъ славный нынѣ поетъ италійскій Джіосе Кардуччі и славнѣй Виргиліи не тѣлько яко поета, але такожъ яко хлѣбороба- рѣвникъ.

— Взорецъ консерватива. Пѣсоя доноосенъ петер- буржскихъ дневникѣвъ жие в Петербурзѣ отстав- ннѣй штатонѣй совѣтникъ Ор-овъ, котрый передъ 25 лѣтами занимавъ важну посаду вѣ админѣ- страціи. Отъ теперь кожого дня читаетъ газеты зъ 1820 року. Старый ослуга подае ему чюло за чюломъ того рѣчника, а онъ читаетъ отъ дошки до дошки и отбоаетъ при тѣмъ, що все тамъ на- писане дотычнѣ теперьшной хвилѣ. Дивакъ той не хоче сходитися оз людемн, бо тѣи розповѣда- ютъ ему зовѣмъ що нишого о нынѣшныхъ ча- сахъ, а жие тѣлько оз ослугою, отставнымъ сол- датомъ, однимъ поомъ и трема пауугами.

— Таларѣ обходивъ вѣ грудни 1884 року 400- лѣтннѣй ювилей своѣй вандрѣвки по Нѣмеччинѣ. Вѣ грудни 1484 р. першій таларѣ узрѣвъ свѣтъ Божій, выбитый архикняземъ Жигмонтомъ вѣ Тироли.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ громадѣ Мона- отырѣ зъ приватныхъ фондѣвъ 50 зр. запомоги на будову школы. — Вѣ Парижѣ померъ передъ колько- ма даями Людвикъ Августъ Морзе, вынаходецъ телеграфичного сѣтетеи и апарату, названого по его имени. Морзе бувъ родомъ зъ Латгиха и живъ отъ довшого вже часу в Парижѣ, де и померъ вѣ наслѣдокъ парализу вѣ овой комна- тѣ при улицѣ Сольферно, вѣ 58 роцѣ житя. — Вѣ Краковѣ настуивъ дня 29 лат. грудня вѣ пивницѣ купця Гаека вѣ наслѣдокъ неогорожно- го обходженя сѣ свѣтломъ, выбухъ оной боч- ки пороху. Домъ Гаека майже зовѣмъ розва- лився, а оусѣднѣи дома сильно ушкодженѣ. При сѣмъ екопложіи отратило житье 12 оосѣвъ, мѣжъ ними такожъ и двѣ дѣвчѣи кушца.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвскои.

Презенту получили оо.: Августъ Левчикій на Милованѣ, дек. устецкого; Александеръ Ка- рачевскій на Лиовцѣ, дек. оскальского.

Завѣдателство получили оо.: 1) Иларій Сѣвннскій вѣ Дашавѣ, дек. стрѣльского; 2) Ада- мѣмъ Витвинскій вѣ Стрѣльковѣ, дек. стрѣльского; 3) Алексѣй Заклинскій вѣ Троостянѣ вѣ Ямель- ницѣ; 4) Володимиръ Стефановичъ вѣ Вашкѣв- цахъ.

Завѣзваннѣй до канон. интитуціи на Троостя- нецѣ, о. Іоанъ Рогужинскій вѣ Вашковецѣ.

Увѣльменнѣй отъ сотрудничества вѣ Коомачѣ, дек. пѣствянского о. Григорій Ковчъ.

Каноничну интитуцію на парохію Ябло- нѣвъ дек. госятынского, получавъ о. Даниль Бахталовскій.

На конкурсъ розписаннѣ: парохія Ямель- ницѣ, дек. оскальского; речанецъ до 26 лютого 1885 р., и кашеланія Наваріи, дек. щирецкого, речанецъ до 26 лютого 1885 р.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Черноморцѣ“, оперетка вѣ трехъ картинахъ, музыка М. Лисенка, по Кухаренку окомпоновавъ М. С(тарнцкій) для оѣвну (текстъ вѣ окремѣй книжцѣ) оз акомпаньментомъ фортепьяну — вышши теперь зъ друку и коштуютъ вѣ книж- номъ и музыкальномъ магазинѣ Володѣлава Корей- ва вѣ Киевѣ 1 руб. 20 коп. (озъ пересылкою 1 руб. 50 коп.), а либретто 25 коп., озъ пересыл- кою 35 копѣкѣ.

Переписка Редаціи и Администрации.

Вос. А. Д. вѣ Бычковацѣхъ. 13 зр. получили и доручили, куда слѣдувало. Дякуемо.

